

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1717/2006**af 15. november 2006****om oprettelse af et stabilitetsinstrument**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 179, stk. 1, og artikel 181 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet er en af de største donorer af økonomisk, finansiell, teknisk, humanitær og makroøkonomisk bistand til tredjelande. Indsatsen for at fremme stabile vilkår for menneskelig og økonomisk udvikling og fremme af menneskerettighederne, demokratiet og de grundlæggende frihedsrettigheder er fortsat et af de overordnede mål for Den Europæiske Unions (i det følgende benævnt »EU«) optræden udadtil, som Fællesskabets instrumenter for eksternt bistand bidrager til at nå. Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, fastslog i deres konklusioner fra november 2004 om effektiviteten af EU's optræden udadtil, at »fred, sikkerhed og stabilitet samt menneskerettigheder, demokrati og god regeringsførelse er afgørende forudsætninger for en holdbar økonomisk vækst og udryddelse af fattigdom«.
- (2) I EU-programmet til forebyggelse af voldelige konflikter, der er godkendt af Det Europæiske Råd, understreges EU's politiske forpligtelse til at videreføre forebyggelsen af konflikter som et af de overordnede mål for EU's eksterne forbindelser, og det fastslås, at EF-instrumenterne for udviklingssamarbejde kan bidrage til realiseringen af dette mål og til EU's udvikling som en global aktør.
- (3) De foranstaltninger, der træffes i medfør af denne forordning med henblik på gennemførelse af målene i artikel 177 og 181 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »EF-traktaten«), kan udgøre et supplement til og bør være i overensstemmelse med de foranstaltninger, som EU træffer med henblik på gennemførelse af målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) som led i afsnit V og de foranstaltninger, der vedtages som led i afsnit VI i traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union (i det følgende

benævnt »EU-traktaten«). Rådet og Kommissionen bør inden for deres respektive beføjelser sikre, at der er tale om en sådan overensstemmelse.

- (4) Det fastslås i den europæiske konsensus om udvikling, som blev vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen den 22. november 2005, og som Det Europæiske Råd hilste velkommen den 15.-16. december 2005, at Fællesskabet inden for rammerne af dets institutioners beføjelser vil udvikle en global forebyggelsespolitik over for svagt funderede stater, konflikter, naturkatastrofer og andre kriser; et mål som denne forordning skal være med til at opfylde.
- (5) Det Europæiske Råd godkendte den europæiske sikkerhedsstrategi den 12. december 2003.
- (6) I Det Europæiske Råds erklæring om bekæmpelse af terrorisme af 25. marts 2004 opfordres der til, at terrorbekæmpelsesmålene integreres i de eksterne bistandsprogrammer. I EU's strategi for begyndelsen af det nye årtusind for forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, der blev vedtaget af Rådet den 27. marts 2000, opfordres der desuden til et tættere samarbejde med tredjelande.
- (7) Stabilisering efter kriser kræver et vedvarende og fleksibelt engagement fra det internationale samfunds side, navnlig det første år efter en krise, baseret på integrerede overgangsstrategier.
- (8) Gennemførelsen af bistandsprogrammer på tidspunkter med krise og politisk ustabilitet kræver specifikke foranstaltninger for at sikre en fleksibel beslutningstagning og budgettildeling samt udvidede foranstaltninger for at sikre kohærens med bilateral støtte og mekanismer for sammenlægning af midler fra donorer, herunder uddelegering af offentlige myndigheders beføjelser gennem indirekte central forvaltning.
- (9) I Europa-Parlamentets beslutninger og Rådets konklusioner til opfølgning af Kommissionens meddelelse om sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling under-

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.11.2006.

streges det, at det er nødvendigt at sikre en effektiv sammenkobling af foranstaltninger, der finansieres via forskellige EF-finansieringsinstrumenter i forbindelse med kriser.

- (10) For at opnå en effektiv og rettidig håndtering af ovenstående spørgsmål er det nødvendigt med specifikke finansielle ressourcer og finansieringsinstrumenter, som kan supplere humanitær bistand og langsigtede samarbejdsinstrumenter. Den humanitære bistand bør fortsat ydes i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ⁽¹⁾.
- (11) Foruden de foranstaltninger, der aftales med partnerlandene som led i de politikrammer for samarbejde, der fastlægges i de relevante EF-instrumenter for ekstern bistand, skal Fællesskabet være i stand til at yde bistand, som tager hensyn til vigtige globale og grænseoverskridende problemer, der kan have potentielt destabiliserende virkninger.
- (12) I »Retningslinjerne for styrket operationel samordning mellem Fællesskabet, repræsenteret ved Kommissionen, og medlemsstaterne for så vidt angår ekstern bistand« af 2001 understreges det, at der er behov for en styrkelse af koordinationen af EU's eksterne bistand.
- (13) I denne forordning fastlægges der for programmets samlede løbetid en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden i forbindelse med den årlige budgetprocedure, jf. punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾.
- (14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (15) Sigtet med denne forordning er at dække anvendelsesområdet for og erstatte nogle af de eksisterende forordninger, som vedrører Fællesskabets eksterne bistand. Disse forordninger bør derfor ophæves.
- (16) Målene for denne forordning kan på grund af behovet for en samordnet multilateral indsats på de områder, der er fastlagt i denne forordning, og i betragtning af de heri fastlagte foranstaltningers omfang og globale virkninger ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

MÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Mål

1. Fællesskabet træffer foranstaltninger vedrørende udviklings-samarbejde og finansielt, økonomisk og teknisk samarbejde med tredjelande på de betingelser, der fastsættes i denne forordning.
2. I overensstemmelse med dette samarbejdes mål og inden for dets grænser, jf. EF-traktaten, har denne forordning følgende specifikke formål:
 - a) i en eksisterende eller begyndende krisesituation at bidrage til stabilitet ved en effektiv indsats med henblik på at hjælpe med at opretholde, etablere eller genetablere de betingelser, som er væsentlige for en korrekt gennemførelse af Fællesskabets udviklings- og samarbejdspolitik
 - b) i forbindelse med stabile betingelser for gennemførelse af Fællesskabets samarbejdspolitik i tredjelande at hjælpe med at opbygge kapacitet både til at håndtere specifikke globale og transregionale trusler med en destabiliserende effekt og til at sikre beredskab til at håndtere situationer før og efter en krise.
3. Foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af denne forordning, kan være et supplement til og skal være i overensstemmelse med og må ikke indvirke på foranstaltninger vedtaget under afsnit V og VI i EU-traktaten.

Artikel 2

EF-bistandens supplerende karakter

1. EF-bistand i henhold til denne forordning supplerer andre former for bistand, der ydes inden for rammerne af lignende fællesskabsinstrumenter for ekstern bistand. Den tildeles kun i det omfang, der ikke kan gøres en tilstrækkelig og effektiv indsats inden for rammerne af disse instrumenter.
2. Kommissionen sikrer, at foranstaltninger, som vedtages i henhold til denne forordning, er i overensstemmelse med Fællesskabets overordnede strategiske politikramme for partnerlandet og især med målene for de instrumenter, der er omhandlet i stk. 1, samt med andre relevante fællesskabsforanstaltninger.
3. For at øge effektiviteten og sammenhængen i Fællesskabets og de nationale bistandsforanstaltninger fremmer Kommissionen en snæver koordination af sine egne og medlemsstaternes aktiviteter både på beslutningsplan og på stedet. Med henblik herpå opretholder medlemsstaterne og Kommissionen et gensidigt informationssystem.

⁽¹⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

Artikel 3

**Bistand i tilfælde af eksisterende eller begyndende
krisesituationer**

1. Der kan ydes teknisk og finansiel EF-bistand til opfyldelse af de specifikke formål, der er opstillet i artikel 1, stk. 2, litra a), i tilfælde af en nødsituation, en eksisterende eller begyndende krisesituation, en situation, som udgør en trussel mod demokratiet, lov og orden, beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder eller enkeltpersoners sikkerhed, eller en situation, der truer med at udvikle sig til en væbnet konflikt eller alvorligt at destabilisere det eller de pågældende tredjeland(e). Sådanne foranstaltninger kan også tjene til at imødegå situationer, hvor Fællesskabet har påberåbt sig bestemmelserne om væsentlige elementer i internationale aftaler med henblik på helt eller delvist at suspendere samarbejde med tredjelande.

2. Teknisk og finansiel bistand, som omhandlet i stk. 1, dækker følgende områder:

- a) støtte i form af teknisk og logistisk bistand til internationale og regionale organisationers og statslige og ikke-statslige aktørers bestræbelser på at fremme tillidsskabelse, mægling, dialog og forsoning
- b) støtte til oprettelse af midlertidige administrationer med folkeretligt mandat og deres arbejde
- c) støtte til udvikling af demokratiske, pluralistiske statslige institutioner, herunder foranstaltninger til styrkelse af kvinders rolle i sådanne institutioner, effektive lovrammer på nationalt og lokalt plan for civil administration og tilknyttede organer, et uafhængigt retsvæsen, god forvaltningspraksis og opretholdelse af lov og orden, herunder ikke-militært teknisk samarbejde til styrkelse af den generelle civile kontrol, samt overvågning af sikkerhedssystemet og foranstaltninger til styrkelse af kapaciteten hos de retshåndhavende myndigheder og retslige myndigheder, der er involveret i bekæmpelsen af ulovlig handel med mennesker, narkotika, skydevåben og eksplosivt materiale
- d) støtte til internationale straffedomstole og nationale undersøgelsesdomstole, sandheds- og forsoningskommissioner samt mekanismer for retsforfølgelse af menneskerettighedskrænkelser og fremsættelse af krav om og fastlæggelse af ejendomsrettigheder, som er indført ud fra internationale menneskerettigheds- og retsstatsnormer
- e) støtte til foranstaltninger, der er nødvendige for at rehabilitere og genopbygge nøgleinfrastruktur, boliger, offentlige bygninger og økonomiske aktiver, samt væsentlig produktionskapacitet og for at genstarte den økonomiske aktivitet og fremme beskæftigelsen samt skabe de nødvendige mindstebetingelser for en bæredygtig social udvikling
- f) støtte til civile foranstaltninger i forbindelse med demobilisering og reintegrering i det civile samfund af tidligere soldater, og om nødvendigt deres repatriering, og

foranstaltninger til håndtering af problematikken med børnesoldater og kvindelige soldater

- g) støtte til foranstaltninger med henblik på at afbøde de sociale følger af en omstrukturering af de væbnede styrker
- h) støtte til foranstaltninger med henblik på inden for rammerne af Fællesskabets samarbejdspolitikker og målene herfor at håndtere de socioøkonomiske følger for den civile befolkning af personelminer, ueksploderet ammunition eller eksplosive krigsefterladenskaber, idet aktiviteter, der finansieres i henhold til denne forordning, omfatter risikooplysning, bistand til ofre, minesporing og -rydning samt i den forbindelse destruktion af lagre
- i) støtte til foranstaltninger med henblik på inden for rammerne af Fællesskabets samarbejdspolitikker og målene herfor at håndtere følgerne for den civile befolkning af ulovlig handel med og adgang til skydevåben, idet denne støtte begrænses til overvågningsaktiviteter, bistand til ofre, sensibilisering af offentligheden og udvikling af juridisk og administrativ ekspertise samt god praksis

Der ydes kun bistand i den udstrækning, det er nødvendigt for at genskabe betingelserne for de pågældende befolkningers sociale og økonomiske udvikling i en eksisterende eller begyndende krisesituation, jf. stk. 1. Der ydes ikke støtte til foranstaltninger til bekæmpelse af våbenspredning

- j) støtte til foranstaltninger med henblik på at sikre, at der tages behørigt hensyn til kvinders og børns særlige behov i krise- og konfliktsituationer, herunder i situationer, hvor de udsættes for kønsbestemt vold
- k) støtte til rehabilitering og reintegrering af ofre for væbnede konflikter, herunder foranstaltninger til at dække kvinders og børns særlige behov
- l) støtte til foranstaltninger til fremme af og forsvar for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, demokrati og retsstatsprincippet samt de hermed forbundne internationale instrumenter
- m) støtte til socioøkonomiske foranstaltninger med henblik på at fremme lige adgang til og transparent forvaltning af naturressourcer i en eksisterende eller begyndende krisesituation
- n) støtte til socioøkonomiske foranstaltninger med henblik på at håndtere følgerne af pludselige befolkningsbevægelser, herunder foranstaltninger for at dække værtssamfundenes behov i en eksisterende eller begyndende krisesituation
- o) støtte til foranstaltninger for at understøtte civilsamfundets udvikling og opbygning og dets deltagelse i den politiske proces, herunder foranstaltninger for at styrke kvinders rolle i sådanne processer, samt foranstaltninger til fremme af uafhængige, pluralistiske og professionelle medier

- p) støtte til foranstaltninger til håndtering af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer og trusler mod folkesundheden, når Fællesskabet ikke yder humanitær bistand, eller for at supplere en sådan.

3. I de ekstraordinære og uforudsete situationer, der er omhandlet i stk. 1, kan Fællesskabet også yde teknisk og finansiell bistand, som ikke udtrykkelig henhører under de specifikke bistandsområder i stk. 2. Sådan bistand begrænses til ekstraordinære bistandsforanstaltninger, jf. artikel 6, stk. 2,

- som henhører under det generelle anvendelsesområde og specifikke formål, jf. artikel 1, stk. 2, litra a), og
- som er tidsmæssigt begrænset til den periode, der er fastsat i artikel 6, stk. 2, og
- som normalt ville være støtteberettiget under andre fællesskabsinstrumenter for ekstern bistand, men som i henhold til artikel 2 bør træffes via denne forordning, fordi der er behov for at reagere hurtigt på en eksisterende eller begyndende krisesituation.

Artikel 4

Bistand inden for rammerne af stabile samarbejdsbetingelser

Med henblik på at nå de specifikke formål fastlagt i artikel 1, stk. 2, litra b), yder Fællesskabet teknisk og finansiell bistand på følgende områder:

- 1) trusler mod lov og orden, den enkeltes sikkerhed, vigtig infrastruktur og folkesundheden

Bistanden omfatter:

- a) styrkelse af de lovhåndhævende samt de retslige og civile myndigheders kapacitet til at bekæmpe terrorisme og organiseret kriminalitet, herunder ulovlig handel med mennesker, narkotika, våben og eksplosive materialer, og til effektivt at begrænse illegal handel og transit

Tværnationalt samarbejde omfattende tredjelande, der har udvist en klar politisk vilje til at imødegå disse problemer, prioriteres. Foranstaltninger på dette område skal lægge særlig vægt på god forvaltningspraksis og være i overensstemmelse med folkeretten, navnlig menneskerettighedslovgivningen og international humanitær ret.

Med hensyn til bistand til myndigheder, der er involveret i bekæmpelsen af terrorisme, prioriteres støtteforanstaltninger vedrørende udvikling og styrkelse af lovgivning til bekæmpelse af terrorisme, implementering og gennemførelse af og praksis i henhold til skatte-, told- og immigrationslovgivning og udvikling af internationale lovhåndhævelsesprocedurer.

Med hensyn til bistand i forbindelse med narkotika-problemet lægges der behørig vægt på internationalt samarbejde med henblik på fremme af bedste praksis for så vidt angår begrænsning af efterspørgsel, produktion og skader

- b) støtte til foranstaltninger til imødegåelse af trusler mod international transport, energivirksomheder og vigtig infrastruktur, herunder passager- og godstrafik og energidistribution

Foranstaltninger vedtaget på dette område skal lægge særlig vægt på tværnationalt samarbejde og gennemførelsen af internationale normer inden for risikoenkendelse, sårbarhedsanalyser, katastrofeberedskab, varslings og håndtering af følger

- c) bidrag til sikring af en fyldestgørende reaktion på pludselige større trusler mod folkesundheden som f. eks. epidemier med potentielle tværnationale virkninger

Der lægges særlig vægt på beredskabsplanlægning, forvaltning af vaccine- og lægemiddellagre, internationalt samarbejde og tidlige varslingsystemer.

- 2) risikobegrænsning og beredskab i forbindelse med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer og agenser

Bistanden omfatter:

- a) fremme af civile forskningsaktiviteter som et alternativ til forsvarsrelateret forskning og støtte til omskoling og alternativ beskæftigelse af videnskabsmænd og ingeniører, der tidligere har været beskæftiget på våbenrelaterede områder
- b) støtte til foranstaltninger til forbedring af sikkerhedspraksis på civile anlæg, hvor følsomme kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer eller agenser oplagres, eller hvor disse materialer håndteres i forbindelse med civile forskningsprogrammer
- c) inden for rammerne af Fællesskabets samarbejdspolitikker og målene herfor, støtte til etableringen af civil infrastruktur og gennemførelsen af de fornødne relevante civile undersøgelser med henblik på nedlukning af, oprydning på eller omstilling af våbenrelaterede faciliteter og anlæg, når disse erklæres ikke længere at henhøre under et forsvarsprogram
- d) styrkelse af kapaciteten hos de kompetente civile myndigheder, der er involveret i udviklingen og håndtævelsen af effektive foranstaltninger til begrænsning af ulovlig handel med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer eller agenser (herunder udstyr til produktion eller levering heraf),

bl.a. ved hjælp af installation af moderne logistisk evaluerings- og kontroludstyr

- e) udvikling af de retlige rammer og institutionelle kapaciteter til indførelse og håndhævelse af effektiv eksportkontrol for varer med dobbeltanvendelsesformål, herunder regionale samarbejdsforanstaltninger
- f) udvikling af et effektivt civil katastrofeberedskab, beredskabsplaner og kapaciteter til oprydningsforanstaltninger i forbindelse med eventuelle større miljøhændelser på dette område.

Med hensyn til de i litra b) og d) omfattede foranstaltninger lægges der særlig vægt på bistand til de regioner eller lande, hvor der stadig findes lagre af sådanne materialer eller agenser som omhandlet i litra b) og d), og hvor der er en risiko for spredning af sådanne materialer eller agenser.

3) kapacitetsopbygning i perioden før og efter en krise

Støtte til langsigtede foranstaltninger med henblik på opbygning og styrkelse af internationale, regionale og subregionale organisationers og statslige og ikke-statslige aktørers kapacitet i forbindelse med deres bestræbelser på:

- a) at fremme tidlig varsling, tillidsskabende foranstaltninger, mægling og forsoning og imødegå nye spændinger mellem samfund
- b) forbedre genopbygningen efter konflikter og katastrofer.

Foranstaltninger i henhold til dette litra omfatter overførsel af knowhow, udveksling af oplysninger, evaluering af risici/trusler, forskning og analyse, tidlige varslingssystemer og uddannelse. Foranstaltningerne kan også om nødvendigt omfatte finansiel og teknisk bistand til gennemførelsen af de henstillinger fra FN's Fredsopbygningskommission, der falder ind under målene for Fællesskabets samarbejdspolitik.

AFSNIT II

GENNEMFØRELSE

Artikel 5

Generel gennemførelsesramme

EF-bistand i henhold til denne forordning gennemføres i form af følgende foranstaltninger:

- a) ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige indsatsprogrammer
- b) strategidokumenter for flere lande, tematiske strategidokumenter og flerårige vejledende programmer

- c) årlige handlingsprogrammer
- d) særlige foranstaltninger.

Artikel 6

Ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige indsatsprogrammer

1. Fællesskabsbistand, jf. artikel 3, gennemføres i form af ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige indsatsprogrammer.

2. Kommissionen kan vedtage ekstraordinære bistandsforanstaltninger i en krisesituation, jf. artikel 3, stk. 1, samt i ekstraordinære og uforudsete situationer omhandlet i artikel 3, stk. 3, når foranstaltningernes effektivitet afhænger af en hurtig eller fleksibel gennemførelse. Sådanne foranstaltninger kan have en varighed af op til 18 måneder. Individuelle foranstaltninger kan forlænges med yderligere 6 måneder, hvis der er objektive og uforudsete hindringer i vejen for deres gennemførelse, og forudsat at udgifterne til foranstaltningen ikke stiger.

3. Er udgifterne til en ekstraordinær foranstaltning på mere end 20 000 000 EUR, vedtages denne foranstaltning efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

4. Kommissionen kan vedtage midlertidige indsatsprogrammer med henblik på at etablere eller genetablere de nødvendige betingelser for en effektiv gennemførelse af Fællesskabets eksterne samarbejdspolitikker. Midlertidige indsatsprogrammer skal bygge på ekstraordinære bistandsforanstaltninger. De vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

5. Kommissionen holder regelmæssigt Rådet underrettet om sine planer om at yde fællesskabsbistand i henhold til artikel 3. Inden Kommissionen vedtager eller forlænger nogen ekstraordinær bistandsforanstaltning, hvortil udgifterne er på op til 20 000 000 EUR, underretter den Rådet om foranstaltningens karakter, mål og forventede udgifter. Af hensyn til sammenhængen i EU's optræden udadtil tager den højde for Rådets relevante politikstrategi ved såvel planlægningen som den efterfølgende gennemførelse af sådanne foranstaltninger. Kommissionen underretter ligeledes Rådet, inden den foretager betydelige grundlæggende ændringer i ekstraordinære bistandsforanstaltninger, der allerede er vedtaget.

6. Så tidligt som muligt efter vedtagelsen af ekstraordinære bistandsforanstaltninger og under alle omstændigheder inden for syv måneder efter vedtagelsen, rapporterer Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet og fremlægger en oversigt over den eksisterende og planlagte EF-indsats og oplyser bl.a. om størrelsen af bidrag fra andre EF-finansieringsinstrumenter, situationen med hensyn til eksisterende lande- og flerlandestrategidokumenter samt Fællesskabets rolle i den bredere internationale og multilaterale indsats. Af rapporten skal det også fremgå, hvorvidt og i bekræftende fald hvor længe Kommissionen agter at fortsætte den ekstraordinære bistandsforanstaltning.

Artikel 7

Strategidokumenter for flere lande, tematiske strategidokumenter og flerårige vejledende programmer

1. Strategidokumenter for flere lande og tematiske strategidokumenter udgør det generelle grundlag for gennemførelsen af bistanden i medfør af artikel 4.

2. Strategidokumenter for flere lande og tematiske strategidokumenter fastlægger Fællesskabets strategi for de pågældende lande under hensyntagen til landenes behov, Fællesskabets prioriteter, den internationale situation og de vigtigste partners aktiviteter.

3. Strategidokumenter for flere lande og tematiske strategidokumenter og ændringer eller udvidelser heraf vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2. De omfatter en indledende periode, som ikke må være af længere varighed end denne forordnings anvendelsesperiode, og der skal gennemføres en midtvejsrevision.

4. Strategidokumenterne skal være i overensstemmelse med og undgå overlapning af strategidokumenter for enkelte eller flere lande eller tematiske strategidokumenter, som er vedtaget i medfør af andre EF-instrumenter for eksternt bistand. Strategidokumenterne tager eventuelt udgangspunkt i en dialog med partnerlandet, partnerlandene eller -regionen for at støtte de nationale strategier og sikre partnerlandets, partnerlandenes eller -regionens deltagelse og tilknytning. Desuden afholdes der, når det er hensigtsmæssigt, fælles konsultationer mellem Kommissionen, medlemsstaterne og andre donorer for at sikre, at Fællesskabets samarbejdsaktiviteter er komplementære med medlemsstaternes og de øvrige donoreres aktiviteter. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan andre aktører inddrages.

5. De enkelte strategidokumenter for flere lande indeholder efter behov et flerårigt vejledende program med en kortfattet oversigt over de samarbejdsområder, der er udvalgt til EF-finansiering, samt de specifikke mål, de forventede resultater og tidsrammen for EF-støtten og de vejledende finansielle tildelinger, generelt og for hvert prioriteret område. De finansielle tildelinger kan angives i form af et beløbsinterval.

6. De flerårige vejledende programmer fastsætter de finansielle tildelinger for de enkelte programmer med anvendelse af gennemsigtige kriterier på grundlag af de enkelte berørte partnerlandes eller -regioners behov og resultater og under hensyntagen til de særlige problemer, som forekommer i lande eller regioner, der er ramt af kriser eller konflikter.

7. De flerårige vejledende programmer og ændringer eller udvidelser heraf vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2. De udarbejdes efter behov i samråd med de enkelte berørte partnerlande eller -regioner.

8. De finansielle beløb i de flerårige vejledende programmer kan forhøjes eller sænkes som resultat af revisioner under

hensyntagen til ændringer i et lands situation, dets resultater og behov efter den i stk. 7 nævnte procedure.

Artikel 8

Årlige handlingsprogrammer

1. De årlige handlingsprogrammer fastlægger de foranstaltninger, der skal vedtages på grundlag af strategidokumenterne for flere lande og de tematiske strategidokumenter og de i artikel 7 omhandlede flerårige vejledende programmer.

2. De årlige handlingsprogrammer fastlægger mål, indsatsområder, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede planlagte finansieringsbeløb. De indeholder en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. De bør, hvis det er relevant, omfatte resultaterne af erfaringerne fra tidligere ydet bistand. Målene skal være målbare.

3. De årlige handlingsprogrammer og enhver ændring eller udvidelse heraf vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

Artikel 9

Særlige foranstaltninger

1. Med forbehold af artikel 7 og 8 kan Kommissionen i tilfælde af uforudsete behov eller omstændigheder træffe særlige foranstaltninger, som ikke indgår i strategidokumenterne for flere lande, de tematiske strategidokumenter eller de flerårige vejledende programmer, der er omhandlet i artikel 7, eller det årlige handlingsprogram, der er omhandlet i artikel 8.

2. De særlige foranstaltninger fastlægger mål, aktivitetsområder, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede planlagte finansieringsbeløb. Der gives en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen.

3. Er udgifterne til de særlige foranstaltninger på mere end 5 000 000 EUR, vedtages de efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

4. Kommissionen underretter inden en måned det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 22, stk. 1, om vedtagelse af særlige foranstaltninger til et beløb på op til 5 000 000 EUR.

AFSNIT III

MODTAGERE OG FINANSIERINGSFORMER

Artikel 10

Støtteberettigelse

1. Følgende kan få adgang til finansiering i henhold til denne forordning med henblik på gennemførelse af ekstraordinære bistandsforanstaltninger eller midlertidige bistandsprogrammer i

henhold til artikel 6, de årlige handlingsprogrammer i henhold til artikel 8, og særlige foranstaltninger i henhold til artikel 9:

Artikel 11

Typer af foranstaltninger

- a) partnerlandene og -regionerne og deres institutioner
 - b) decentrale instanser i partnerlandene såsom regioner, departementer, provinser og kommuner
 - c) fælles organer oprettet af partnerlandene og -regionerne og Fællesskabet
 - d) internationale organisationer, herunder regionale organisationer, FN-organer, -tjenester og -missioner, de internationale finansieringsinstitutioner og udviklingsbanker og institutioner med international kompetence, i det omfang de bidrager til at realisere denne forordnings mål
 - e) europæiske agenturer
 - f) følgende enheder eller organer i medlemsstaterne, partnerlandene og -regionerne og ethvert andet tredjeland, i det omfang de bidrager til at realisere denne forordnings mål:
 - i) offentlige og halvoffentlige organer, lokale myndigheder eller administrationer og sammenslutninger heraf
 - ii) selskaber, virksomheder og andre organisationer og erhvervsdrivende i den private sektor
 - iii) finansieringsinstitutioner, som foretager, fremmer og finansierer private investeringer i partnerlandene og -regionerne
 - iv) ikke-statslige aktører, som omhandlet i stk. 2
 - v) fysiske personer.
2. De ikke-statslige aktører, der kan opnå finansiell støtte i henhold til denne forordning, er bl.a.: ikke-statslige organisationer, organisationer, der repræsenterer oprindelige folk, lokale borgergrupper og erhvervssammenslutninger, kooperativer, fagforeninger, organisationer for økonomiske og sociale interesser, lokale organisationer (herunder netværk) inden for decentralt regionalt samarbejde og decentral regional integration, forbrugerorganisationer, kvinde- og ungdomsorganisationer, undervisnings- og forskningsinstitutioner, kulturelle institutioner, universiteter, kirker, religiøse sammenslutninger og trossamfund, medier og alle ikke-statslige sammenslutninger og private og offentlige stiftelser, som vil kunne bidrage til udviklingsprocessen eller den eksterne dimension af de interne politikker.
3. Andre organer eller aktører, der ikke er opført i stk. 1 og 2, kan finansieres, når det er nødvendigt for at nå denne forordnings mål.
1. EF-finansieringen kan bl.a. antage form af:
 - a) projekter og programmer
 - b) sektorspecifik eller generel budgetstøtte, når partnerlandets forvaltning af offentlige udgifter er tilstrækkelig gennemskuelig, pålidelig og effektiv, og når partnerlandet har indført hensigtsmæssige sektorspecifikke eller makroøkonomiske politikker, som er godkendt af dets vigtigste donorer, herunder eventuelt internationale finansieringsinstitutioner. Budgetstøtte kan i almindelighed udgøre ét af flere instrumenter. Den tildeles på grundlag af præcise mål og relevante referencepunkter. Udbetaling af budgetstøtte er betinget af tilfredsstillende fremskridt hen imod opfyldelse af målene i form af virkninger og resultater
 - c) i ekstraordinære tilfælde sektorspecifikke og generelle importstøtteprogrammer, som kan antage form af:
 - i) sektorimportprogrammer med konkrete ydelser
 - ii) sektorimportprogrammer med tilvejebringelse af udenlandsk valuta til at finansiere import til den pågældende sektor, eller
 - iii) generelle importprogrammer med tilvejebringelse af udenlandsk valuta til at finansiere generel import af en bred vifte af produkter
 - d) midler, der stilles til rådighed for finansielle formidlere i overensstemmelse med artikel 20, med henblik på at yde lån (f.eks. til støtte for investeringer og udvikling i den private sektor), risikovillig kapital (i form af underordnede eller betingede lån) eller anden form for midlertidige minoritetsandele i virksomhedskapital i det omfang, Fællesskabets finansielle risiko er begrænset til disse midler
 - e) tilskud til finansiering af foranstaltninger
 - f) tilskud til dækning af driftsomkostninger
 - g) finansiering af programmer for parvist samarbejde mellem en medlemsstat eller et partnerlands eller en regions offentlige institutioner, nationale offentlige organer eller privatretlige organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver
 - h) bidrag til internationale fonde, især fonde forvaltet af internationale eller regionale organisationer
 - i) bidrag til nationale fonde, som er oprettet af partnerlande og regioner for at ansøre til fælles finansiering fra en række donorer, eller bidrag til fonde, som er oprettet af en eller flere donorer med henblik på en fælles gennemførelse af foranstaltninger

- j) menneskelige og materielle ressourcer, som er nødvendige for en effektiv administration og overvågning af projekter og programmer fra partnerlandenes og regionernes side.

2. EF-finansieringen må i princippet ikke anvendes til betaling af skatter, told eller afgifter i modtagerlandene.

3. Aktiviteter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1257/96 og er berettiget til finansiering i henhold dertil, kan ikke finansieres i henhold til denne forordning.

Artikel 12

Støtteforanstaltninger

1. EF-finansieringen kan anvendes til at dække udgifter i forbindelse med forberedelse, opfølgning, kontrol, revision og evaluering, som er direkte nødvendige for gennemførelsen af denne forordning og realiseringen af dens mål. EF-finansiering kan også anvendes til at dække udgifter til administrativ assistance i Kommissionens delegationer til forvaltning af projekter, som finansieres i henhold til denne forordning.

2. Støtten kan finansieres uden om de flerårige vejledende programmer. Kommissionen vedtager sådanne støtteforanstaltninger efter artikel 9.

Artikel 13

Samfinansiering

1. Foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, kan gøres til genstand for samfinansiering, navnlig med:

- a) medlemsstaterne, især disses offentlige og halvoffentlige organer
- b) andre donorlande, især disses offentlige og halvoffentlige organer
- c) internationale og regionale organisationer, især internationale og regionale finansieringsinstitutioner
- d) selskaber, virksomheder og andre organisationer og erhvervsdrivende i den private sektor og andre ikke-statslige aktører som omhandlet i artikel 10, stk. 2
- e) partnerlande og -regioner, som modtager midler, samt andre organer, der kan få adgang til finansiering, jf. artikel 10.

2. I tilfælde af parallel samfinansiering opdeles projektet eller programmet i flere tydeligt identificerbare delprojekter, som hver især finansieres af de forskellige partnere, som deltager i samfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan identificeres. I tilfælde af samlet

samfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved projektet eller programmet mellem de partnere, som deltager i finansieringen, og midlerne sammenlægges, således at det ikke er muligt at identificere finansieringskilden i forbindelse med en specifik aktivitet under projektet eller programmet.

3. I tilfælde af samlet samfinansiering kan Kommissionen modtage og forvalte midler på vegne af de enheder, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), til gennemførelse af fælles foranstaltninger. I så tilfælde gennemfører Kommissionen foranstaltningerne centralt, enten direkte eller indirekte, ved at uddelegere opgaven til de EF-agenturer og -organer, der er oprettet af Fællesskabet. Midlerne behandles som formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 18 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾.

Artikel 14

Forvaltningsprocedurer

1. Foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, forvaltes, overvåges, evalueres og indberettes i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.

2. Kommissionen kan beslutte at overlade offentligretlige opgaver og navnlig budgetgennemførelsesopgaver til de organer, der er omhandlet i artikel 54, stk. 2, litra c), i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, hvis de har en anerkendt international status og overholder de internationalt anerkendte forvaltnings- og kontrolsystemer, og der bliver ført tilsyn med dem af en offentlig myndighed.

3. I tilfælde af decentral forvaltning kan Kommissionen beslutte at benytte partnerlandenes eller -regionernes procedurer for udbud og tildeling af tilskud.

Artikel 15

Budgetforpligtelser

1. Budgetforpligtelser indgås ved afgørelser, som Kommissionen træffer i medfør af artikel 6, 8, 9 og 12.

2. EF-finansieringen kan juridisk set bl.a. tage form af:

- finansieringsaftaler
- tilskudsftaler
- indkøbskontrakter
- arbejdskontrakter.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Artikel 16

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

1. Aftaler, der indgås i henhold til denne forordning, skal indeholde bestemmelser, som garanterer beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, særlig i forbindelse med svig, korruption og andre uregelmæssigheder (1), Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (2), Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (3) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (4).

2. I aftalerne anføres det udtrykkeligt, at Kommissionen og Revisionsretten har beføjelse til at foretage revision på grundlag af dokumenter og revision på stedet for alle kontrahenter eller underkontrahenter, som har modtaget EF-midler. Det skal også udtrykkeligt fastsættes, at Kommissionen kan foretage kontrol og inspektioner på stedet i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96.

3. I alle kontrakter, der indgås i forbindelse med bistands gennemførelsen, skal Kommissionens og Revisionsrettens beføjelser som anført i stk. 2 sikres både under og efter kontraktgennemførelsen.

Artikel 17

Deltagelse og oprindelsesregler

1. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudscontrakter, der finansieres under denne forordning, er åben for alle fysiske og juridiske personer fra medlemsstaterne.

2. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudscontrakter, der finansieres under denne forordning, er også åben for alle fysiske eller juridiske personer fra:

- lande, som er støtteberettigede i henhold til instrumentet til førtiltrædelsesbistand (4)
- de medlemsstater i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, som ikke er EU-medlemsstater, og
- andre tredjelande eller territorier i de tilfælde, hvor der er aftalt gensidig adgang til eksternt bistand.

3. I tilfælde af foranstaltninger i et tredjeland, der ifølge OECD's kriterier anses for at være et mindst udviklet land, er deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudscontrakter åben på et globalt grundlag.

4. I tilfælde af ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige indsatsprogrammer som omhandlet i artikel 6 er

deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudscontrakter åben på et globalt grundlag.

5. I tilfælde af foranstaltninger vedtaget med henblik på at nå målene omhandlet i artikel 4 skal deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudscontrakter være åben for, og oprindelsesreglerne udstrækkes til at gælde, alle fysiske og juridiske personer fra et udviklingsland eller land med overgangsøkonomi som defineret af OECD og fra ethvert andet land, der er støtteberettiget i henhold til den relevante strategi.

6. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudscontrakter, der finansieres under denne forordning, er åben for internationale organisationer.

7. For eksperter, der bliver foreslået i forbindelse med procedurerne for tildeling af kontrakter, er der ikke krav om, at de skal opfylde de i denne artikel anførte nationalitetsbetingelser.

8. Alle leverancer og materialer, som indkøbes under aftaler, der finansieres under denne forordning, skal have oprindelse i Fællesskabet eller i et land, der er støtteberettiget i henhold til stk. 2-5.

9. Det kan fra sag til sag tillades, at fysiske og juridiske personer fra tredjelande eller territorier med traditionelle økonomiske, handelsmæssige eller geografiske forbindelser med partnerlandet kan deltage. Kommissionen kan desuden i behørigt begrundede tilfælde tillade, at fysiske og juridiske personer fra andre lande deltager, eller at der benyttes leverancer og materialer af en anden oprindelse.

Artikel 18

Forfinansiering

Renter på beløb, der stilles til rådighed for støttemodtagerne i forbindelse med forfinansiering, fradrages den endelige betaling.

Artikel 19

Tilskud

I henhold til artikel 114 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 kan der ydes tilskud til fysiske personer.

Artikel 20

Midler, der stilles til rådighed for Den Europæiske Investeringsbank eller andre finansielle formidlere

De i artikel 11, stk. 1, litra d), omhandlede midler forvaltes af finansielle formidlere, Den Europæiske Investeringsbank (i det følgende benævnt »EIB«) eller en anden bank eller organisation, som har den nødvendige kapacitet til at forvalte disse midler. Kommissionen skal fra sag til sag vedtage gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig hvad angår risikodeling, vederlag til den finansielle formidler, som står for gennem-

(1) EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

(2) EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

(3) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

(4) Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA) (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 82).

førelsen, anvendelse og tilbagebetaling af renter på midlerne samt afslutning af operationen.

Artikel 21

Evaluerings

Kommissionen evaluerer regelmæssigt resultaterne og effektiviteten af politikker og programmer, sektorpolitikkerne og programmeringens effektivitet for at efterprøve, om målene er nået, og for at kunne rette henstillinger om en forbedring af fremtidige operationer. Kommissionen sender med henblik på drøftelse væsentlige evalueringsrapporter til det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 22, stk. 1. Disse resultater skal ligge til grund for udformningen af programmerne og ressourceforordningen.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 22

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
 2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
- Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 30 dage.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.
 4. En observatør fra EIB deltager i udvalgets arbejde i spørgsmål, der vedrører EIB.

Artikel 23

Rapport

Kommissionen undersøger, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af de i henhold til denne forordning truffene foranstaltninger, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport om gennemførelsen af bistanden. Rapporten fremsendes også til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Rapporten skal indeholde oplysninger for det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringsresultaterne og gennemførelsen af budgetforpligtelser og betalinger efter land, region og samarbejdssektor.

Artikel 24

Finansieringsrammen

Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne forordning er for perioden 2007-2013 på 2 062 000 000 EUR. De årlige

bevillinger skal godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af den finansielle ramme.

I perioden 2007-2013:

- a) skal højst 7 procentpoint af finansieringsrammen afsættes til foranstaltninger i medfør af artikel 4, punkt 1)
- b) skal højst 15 procentpoint af finansieringsrammen afsættes til foranstaltninger i medfør af artikel 4, punkt 2)
- c) skal højst 5 procentpoint af finansieringsrammen afsættes til foranstaltninger i medfør af artikel 4, punkt 3).

Artikel 25

Revision af forordningen

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2010 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, som indeholder en evaluering af gennemførelsen af denne forordning i de første tre år, eventuelt ledsaget af et forslag om revision, som indeholder ændringerne til forordningen.

Artikel 26

Ophævelse

1. Følgende forordninger ophæves fra den 1. januar 2007:
 - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2130/2001 af 29. oktober 2001 om foranstaltninger på området bistand til hjemstedsfordrevne i udviklingslandene i Asien og Latinamerika ⁽¹⁾
 - Rådets forordning (EF) nr. 1725/2001 af 23. juli 2001 om aktion mod personelminer i tredjelande med undtagelse af udviklingslande ⁽²⁾
 - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1724/2001 af 23. juli 2001 om aktion mod personelminer i udviklingslande ⁽³⁾
 - Rådets forordning (EF) nr. 381/2001 af 26. februar 2001 om oprettelse af en hurtig reaktionsmekanisme ⁽⁴⁾
 - Rådets forordning (EF) nr. 1080/2000 af 22. maj 2000 om støtte til De Forenede Nationers midlertidige mission i Kosovo (UNMIK) og Den Høje Repræsentants Kontor i Bosnien-Hercegovina (OHR) ⁽⁵⁾, jf. dog artikel 1a i denne forordning
 - Rådets forordning (EF) nr. 2046/97 af 13. oktober 1997 om Nord-Syd-samarbejde vedrørende bekæmpelse af narkotika og narkotikamisbrug ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ EFT L 287 af 31.10.2001, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 234 af 1.9.2001, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 234 af 1.9.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 57 af 27.2.2001, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 122 af 24.5.2000, s. 27.

⁽⁶⁾ EFT L 287 af 21.10.1997, s. 1.

— Rådets forordning (EF) nr. 2258/96 af 22. november 1996 om rehabiliterings- og genopbygningsforanstaltninger til fordel for udviklingslandene ⁽¹⁾.

2. De ophævede forordninger finder fortsat anvendelse på retsakter og forpligtelser til gennemførelsen af budgetterne for årene forud for 2007.

Artikel 27

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. november 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

P. LEHTOMÄKI

Formand

⁽¹⁾ EFT L 306 af 28.11.1996, s. 1.